

Merhaba Baba

– nefesi · 21 Haziran 2020

MERHABA BABA

Merhaba.

Merhaba baba.

Kaçak göçükte olsa geldim.

Malum pandemi dönemi...

Kurallara da uymak gerekiyor toplum sağlığı için.

Bu yüzden anca sabahın erken saatlerinde gelebildim.

Duramadım....

Dayanamadım...

Alışık değilim ben bayramları sensiz geçirmeye baba.

Dedim ya yasakta olsa geldim.

Hadi her zaman ki gibi uzat elini de öpeyim.

Bayramlaşalım...

Bayramlaşalım baba.

Kızgın mısın yoksa bana.

Küs müsün geç geldim diye.

Evet biliyorum...

Bugün bayramın üçüncü günü.

Oysa sen ilk gün bekliyordun beni.

Ama gelemedim...

Gelemedim baba.

Biliyorum diyeceksin ki "oğul yine geç kaldın"

Hani haksız da değilsin.

Gel ki ben hep geç kalırdım baba...

Aşa geç kalırdım.

İşe geç kalırdım.

Gitmelere, gelmelere...

Bir yere gidilecek olsa sen hep erkenden hazırlanırdın bense her seferinde geç kalırdım.

Ve sen " bekle ki Orhan gelsin" derdin.

Bazen kızar bazende gülerdin.

Ama elimde deęil. Sanki görünmez prangalar var ayaęımda.
Ne zaman erken davransam daha çok geç kalıyorum.

Ben hep geç kaldım baba...
Sevmeye... Sevilmeye...

Ve şimdi de sana gelmeye geç kaldım.
Mazeretim var diyeceęim ama
"bahanesi de hazır" diyeceksin.
Biliyorum.

Neyse bunları konuşmak için gelmedim elbet.
Özledim seni baba.
Gün geçtikçe özleminde kat kat artıyor.
Konuşacak çok şey var aslında ama...
Dudaklarım mühürlenmiş gibi.
Kelimeler boęazımda düęümleniyor.

Belki de...
Belki de ilk defa göz yaşlarımla konuşuyorum.
"Erkekler ağlamaz" bunlar boş laf baba..
Hemde öęle bir ağlar ki...
Aęlarda kimseler bilmez.
Kimseler görmez baba.
Önce içine akıtır yaşları
Sonra da tenhada...
Ve öğle ağlar ki baba gök dahi imrenir de onunla beraber ağlar.
Kim bilir sen kaç defa böyle ağladın.
Ağladın da kimseler bilmedi, duymadı.

Ve ben...
Ben ilk kez böyleyim.
Elinden oyuncağı alınmış çocuk gibi hüngür hüngür ağlıyorum.
Kimseleri umursamadan.
Kendimi bildim bileli ilk defa ...

Hani senin için bir şiir yazıştım, hayat hikayeni anlatan.
Çok hoşuna gitmiş beyenmiştin.
Okuyunca duygulanmış göz yaşları akıtmıştın.

Biz ilk defa o zaman gördük o güzel gözlerinde yaşları.
Ya bizim görmediklerimiz baba...
Kim bilir belkide o günleri tekrar yaşadın o kısa zaman zarfında.
Ah babam şimdi bana misilleme yapar gibisin.

Ey gök! Bari sen dur. Allah aşkına dur.
Sen şimşek çaktıkça kalbimdeki ateş körükleniyor.
Sen boşaldıkça gözlerim taşıyor.
Ağlatma beni babamın yanında.
Kızır şimdi "çocuk musun" der.
"koca adam oldun, sen de babasın evlat" der.
Gürleme Allah aşkına. Ey gök!
Ayağa vurulan prangalar gönüle,
Kola takılan kelepçenin göz yaşlarına faydası olmuyor.
Olmuyor baba.

Kırk gün oldu aramızdan ayrılalı.
Sana hasret kalalı.
Meğer ne çok şey birikmiş içimde.
Meğer arkamdaki güven dağınyı kaybedince, yüreğime kocaman hüznün dağı çökmüş.
Ama iyi geldi.
İyi geldi baba...
Göz yaşlarım eritince içimdeki dağı rahatladım.
Sen de rahat uyu baba.

Dedim ya baba konuşacak çok şey var ama
Tutuldum konuşamıyorum.
Neyse ki hediyeni (kur'an) takdim edebildim.
Hakkını helal et baba.
Bana müsaade...
Allah'a emanet ol.

Nefesi (Orhan ÖZER)